

Zuzana Valkusová Súkeníková

O dobrých bábkách

ISBN 978-80-89515-02-8

VYDALO MEA2000 o. z.

© Všetky autorské práva sú vyhradené

O B S A H

<i>Dievčatko a dobré bábiky.....</i>	<i>3</i>
<i>Dobré bábiky u kaderničky.....</i>	<i>7</i>
<i>Dobré bábiky lozia na strom.....</i>	<i>14</i>
<i>Dobré bábiky a spievanie .....</i>	<i>23</i>
<i>Dobré bábiky na plavárni.....</i>	<i>32</i>
<i>Dobré bábiky maľujú .....</i>	<i>39</i>
<i>Dobré bábiky v divadle.....</i>	<i>46</i>
<i>Dobré bábiky sa lúčia .....</i>	<i>52</i>

ISBN 978-80-560-0049-6

**Zuzana Valkusová
Súkeníková**

O DOBRÝCH BÁBIKÁCH

Venovanie

MOMO

Dievčatko a dobré bábiky

Kde bolo, tam bolo, za veľa kopcami a veľa riečkami, uprostred mesta žilo jedno dievčatko. Oveľa radšej by behalo po tých kopcoch a chytalo do rúk ryby v tých riečkach, ale muselo žiť v meste. Keby len to, ono ale ešte muselo chodiť do škôlky. Necítilo sa v nej dobre, nepáčilo sa mu tam v prvý deň a ani v dni ďalšie. Keď prišlo prvý krát zo škôlky domov, do svojej izbičky, zahľadelo sa ľútostivo na bábiky a povedalo im: „Chýbali ste mi. Oveľa radšej sa hrám s vami ako s deťmi v škôlke... Zdá sa mi, že si medzi nimi nenájdem ozajstnú kamarátku.“

Vtom bábika Romanka zamrkala očkami a posadila sa. Dievčatko si pretrelo veľké múdre očká a od prekvapenia si sadlo na posteľ. Z prúteného kočíka vzápätí vykukla hlavička Indiánky a následne aj malej copatej Denisky, na poličke sa pohmýrila vo svojom kvietkovanom lôžku z ružovej hebkej látky černoška Chiara a z drevenej kolísky zamával na dievčatko šibal Norko. Dievčatko mu s otvorenými ústočkami odkývalo. Pod mäkučkou Zojkou zašušťali v bambusovom košíčku listy, ako si nat'ahovala nôžky. Bábika Romanka si odkašľala, upravila si károvanú zásterku a prehovorila:

„Naše dobré dievčatko! Rozhodli sme sa všetci spolu takto preto, že si k nám dobré, ukážeme ti ako jedinému dievčatku na svete, že vieme rozprávať a že sme tak bábikovsky - hračkovo živé.“

Možno trochu inak ako ty, ale to by si mala vidieť, čo tu vystrájame, keď tu nie si! Budeme sa s tebou odteraz zhovárať a pomáhať ti, kedy len budeš chcieť a kým to bude potrebné... Ale počuť nás budeš len ty.“

Dievčatko neveriacky potriaslo nad trochu tajomnými slovami dlhými vláskami a obrátilo sa k bábike

Doktorke, ktorá všetko sledovala z najvyššej police.

Doktorka sa usmiala na dievčatko, prikývla na znak súhlasu a pobádala ju:

„Skús!“

Všetky bábiky spolu s plyšovým mackom Modráčikom a malou hnedou opičkou Mončiči sa od radosti rozosmiali a tlieskali rúčkami či labkami. Rozosmialo sa aj dievčatko:

„Ďakujem vám, moje dobré bábiky. Ja mám najlepšie bábiky na svete!“